

UDVARHELYI HIRADÓ

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fl. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 korona. — Telefonszám: 14.

Felolós szerkesztő: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számítatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Kereskedelmünk fejlesztése.

Közhely talán, de mégis kénytelenek vagyunk ismételni, hogy a magyar kereskedelem fejlesztése elsősorú nemzeti érdekünk. Soha nem ötlött ez inkább szembe, mint ma, amikor a kedvező termés révén óriás értékeket leszünk kénytelenek külföldön elhelyezni. Odáig már eljutottunk, hogy nem annyira gabonáról, mint lisztről van szó s a nyereséges liszt-kivitel ezer meg ezer kéznek és tetemes tőkének ad itthon jutalmat.

Politikusaink a kereskedés fontosságát régen fölismerték s nemcsak belföldön biztosították a kereskedőknek a szabad mozgást, nemcsak a vasutak kiépítésére vetettek nagy súlyt, hanem erőnköz képest bőségesen támogatták azokat a hajózó társaságokat is, a melynek hivatása a vizen való forgalmat szolgálja. A Dunán a magyar folyamhajós, tengeren a magyar-horvát, a keleti hajózó társaság és mindenekelőtt az Adria és az osztrák Lloyd azok, a melyek kereskedőinknek rendelkezésükre állanak. Mindamellett a nagyobb szabású kereskedelem nehezen fejlődik. Új irányokban kevesen vállalkoznak, nagyobb kockázatot kereskedőink ritkán hajlandók magukra venni.

Az angol, amerikai és német kereskedelmi forgalom nagy és sikeres versenyt csinál nekünk ott is, a hol urak lehetnénk a Középtengeren, sőt a Duna menti országokban is. Konzuljaink és bécsi osztrák magyar export egyesület jelentései érdekes, de egyszerűs mind elszomorító fölvilágosítást adnak erre nézve.

Az osztrák és magyar iparosok, a kik kereskedők is, a helyzet urainak tartva magukat, rendszeresen csak azt akarják eladni, a mit gyártanak. Azaz ritkán hajlandók a vevők kívánságához és igényeihez alkalmazkodni. Aki ilyet kíván, azt rövidesen elutasítják. Ép azért az angolokkal és németekkel, a kik alkalmazkodóbbak, keleten rendszeren nem is bírnak versenyezni. A mozgékony hiánya azonban másban is mutatkozik. Utazókat ritkán tartanak, úgy

hogy Svájcban 4469 kölföldi utazóból monarchiánkra 3309 német utazóval szemben csak 154 esett. Csoda-e, ha aztán hátraszorulunk s ha a reklám csinálást részben kényelemből, részben rosszul alkalmazott takarékoságból elhanyagolva az élelmesebbek mindenfelé élénk kerülnek?

Más tekintetben is vannak észrevételeink. Agrárkörökből csak nem rég hangzott fel a panasz, hogy fejlődő és már ma sem jelentéktelen komlótermésünknek minden akadálya az, hogy ezzel a cikkel kereskedőink egyáltalán nem akarnak foglalkozni. Kockázat és élelmeség nélkül sikerrel dolgozó kereskedő osztályt el sem tudunk képzelni, amelynek azonban ezen kívül még mindig szüksége van valamire. Ez a valami a hazafias érzület s a nemzet érdekeivel való összeolvadás.

Magyarország ebben a tekintetben történetének egész folyamán nagyon szerencsétlen. Kereskedelmének és iparának nagy része idegen nyelvű emberek kezében volt s jelentékeny fokra jutni, főleg emiatt nem is igen tudott. Legutóbbi években e tekintetben nagy a javulás, a vidéki központok és a főváros magyarosodása hatott a kereskedőkre is, a kik folyton idegen elemekkel állván összeköttetésben nehezen voltak még arra is rábíthatók, hogy könyveiket magyarul vezessék. De bár a javulás nem tagadható, az állapotok még ma sem ideálisak, hisz alig pár éve, hogy a kereskedés centrumában, a börzén, magyar a közlekedés hivatalos nyelve, azelőtt német volt.

Pedig egészen bizonyos, hogy sem az angol, sem a német, sem az amerikai kereskedés nem jutott volna oda a hol ma van, ha nem olvadt volna föl a nemzet ideáljaiban s ha irányítóiban le egészen az utolsó alkalmazottig nem élt volna a nemzeti önérték és az a tudat, hogy nagy dolgokat elérni csakis ilyen tényezők segítségével lehet. Elég nagy számban levő kereskedelmi iskoláinknak, no meg az életnek feladata, hogy ezt a tudatot bele nevelje az ifjabb nemzedékbe s igaz van a budapesti kereskedelmi aka-

démia értesítőjének a mikor Névy Lászlót siratva rá mutat arra, milyen sulya van az intézeteken a kegyelet és hazafias lelkesülés ápolásának.

A kereskedők ritkábban adják fiaikat a kereskedelmi pályára, mint a hogy kívánatos volna. Az akadémiák növendékeinek nagyobb fele iparosok, hivatalnokok, ügyvédek, szóval nem kereskedők fiából telik ki. Pedig okunk van feltenni, hogy Budapest ebben a tekintetben még a legjobb helyzetben van. Az apa tudása, összeköttetései, tapasztalatai tehát veszendőbe mennek és nem egyengeti a más pályára lépő fiu utját. Mit jelent ez, ha nem azt, hogy a kereskedő osztály nem eléggé büszke, nem eléggé önértékes, különben nem adná tömegesen más pályákra a fiait. Kereskedelmünk gyöngeségének ez is egyik oka, mert éppen azok lépnek át más pályára, akiknek elég tőkéjük és műveltségük volna a szatócsmunkánál jelentősebb feladatok megoldására is. Ezen javítani kell, különben kereskedelmünk soha sem ér el oda a hova eljutnia a nemzet érdekében is kellene.

Belföld.

245

A kedvezményes vasuti igazolványok. A kereskedelmi miniszter az 1903. évre kiadandó kedvezményes vasuti jegy váltására jogosító arcképes igazolványok tárgyában, — amint már azt volt alkalmunk ismertetni, — egy rendeletet bocsátott ki, melyben tudatja, hogy miután az 1903. évre egészen új igazolványok lesznek kiadva, az eddig érvényben levő arcképek többé nem használhatók, így tehát szükséges, hogy a folyamodásra jogosítottak és pedig a tényleges szolgálatban álló köztisztviselők, hivatali felsőbbségük útján, a nyugdíjasok pedig közvetlen az igazgatóságnál benyújtott kérvényükhöz új arcképeket csatoljanak, melyre olvasható irással nevüket sajátkezűleg rávezetni tartoznak. Kezelési díj fejében ezentul is készpénzben egy korona küldendő be, az államvasutak főpénztárához (Andrássy-ut 75.)

A tudós és álszemérmes nők.

— Irta egy vidám bölcsész és a saját feljegyzései után —
Br. Bánffy Farkas.

A nők eredeti bűne a „tetszésvágy“ vagy „kaczérság“, az újabb időkben két fattyuhajtással szaporodott; amelyekről ósanyáink, megelégedve az ősi szokásokkal, mit sem tudtak; a kik legfeljebb csak a Bibliát, Szentbeszédet, és a Zsoltárokat ismerték; e két új fattyuhajtás az „olvasottság“ és az „álszemérem“.

Ebből következett a „női bölcelet“ és a „szép elmesség“. Most olvasottságuknak fecsegés által való fitogtatásával igyekeznek elhomályosítani az előbbieket. Sok olvasott nő megvetve saját nemét, a férfiakal való érintkezést keresi, de nem a férjével valót, s míg szalonjainkban hemzseg a sok stréber, felületes műveltségű gavallér, addig a gyermekszoba lakói a tisztátalanság és rossz levegő miatt satnyulnak.

Az ily nők, igaz ugyan, hogy mindig találhatnak oly férfiakat, vagy gyerkőcöket, kiknek társaságuk kellemes s akik az ők szellemességükben gyönyörködnek; de egy valódi komoly, tudós férfiú borzalommal fordul el az ily olvasott „hímnő-virágtól!“ mélyen sóhajtván fel: Moliere! Moliere! Az ily nőknek ajánlom olvassák el a „Tudós nőket“ vagy ha jobban tetszik a „Nők iskolája“ színművét Moliérnek.

Az ily tudós nők, ha néhány költeményt, regényt, tárczát elolvastak, roppant sokat tudnak fecsegni olvasottságukról, orrukát fitoritva, lenézőleg beszélnek egy jó anyáról, jó háziasszonyról, ki nézetők szerint, nem egyéb mint „egy műveltség nélküli nő!“ Ritkán ismernek képzett nőket s nem is sejtik, hogy a valódi képzettséghez mi minden szükségelte-

tik, de azért annál többet beszélnek arról, összevissza mindent, úgy hogy körükben az ember a sok tudomány hallatára könnyen neveletlenné válhatik, amennyiben vagy kénytelen szemökbe mondani a valót, vagy pedig hátat fordítani nekik. Az ilyenek rendszeren nagyszabású tudományos kérdéseket bonczolgatnak, vitatnak, természetesen minden rendszer nélkül, zavarosan, felületesen, de könnyen ítélnék, úgy, miként azt verébéhez hasonló nagyságu agyak engedni; ha véletlenül bizonyos tekintélyre vergődnek, az csak a tudós férfiak rovására történik. Az ily nők rendszeren gőgösek, ezzel is tetszeni akarnak, de gyakran ez okozza bukásukat.

Egy tudományos nő, éppen oly nagy házi kereszt, mint egy hysterikus nő; egy olvasott, érzélgős, nagy világi és végre egy álszemérmes nő, oly négy főcsapás, amelyekkel Mózes elfelejtette sujtani az egyptomiakat. Mindegyik közülök egyedül elégséges arra, hogy a legeszesebb embert örüllté, s a legboldogabb férfit a föld legszerencsétlenebb emberévé tegyen. Nem pártolom a válópereket, sőt még azon férfit sem, ki midőn nejétől elvált s barátai feddőleg így szóltak: „Miért tevéd, hisz ő okos, szép volt s gyönyörű gyermekekkel áldott meg?“ nyugodtan kinyujtva lábait azt felelte: „Hát ez a cipő nem új? Nem szép, nincsen csinosan készítve? S látjátok mégis nyomja lábaimat!“ — De nem is képelek valami nyomasztóbbat, mint egy tudós nő papucskormányát, s ép azért sohase tudnék egy oly nőt feleségül venni.

Hány becsületes jó férj halt már meg e nagy „női betegség“ valamelyikének következtében, de csak azért, mert az orvos baját fel nem ismerve őt gyógyította, ahelyett, hogy a nőt gyógykezelt volna.

Ha véletlenségből a rossz szellem a tudós nő-

ket felvezeti a Helikonra, akkor kotnyelesékké és mérgesékké válnak. Orpheus nejét Euridicet felvezette az alvilágból, de hol találta most egy ily Orpheus, ki a Parnassus tetejére felkerült nejét onnan leénekelje, hogy az újból elfoglalja helyét a konyhába, kamrában, tü és czérnával kezében a gyermekszobában?

A női nem már magába véve elég nyelven, mi szükség tehát, hogy még tollal is kezében beszéljen? Többre becsülöm azt a nőt, ki kanállal kezében kavarja a rántást, mint azt, kinek rózsaszín ujhegye a tentától fekete.

Hajdan a boszorkánynők olykor egy seprőnyelen felnyargaltak a Szt.-Gellérthegyre; de az korántsem volt oly veszedelmes, mint a mai tudós nők gyakori kirándulásai tollal kezökben a Muzsák templomához. Mig amazok éjjeli kirándulásaik mellett nem feledkeztek meg a háztartásról s annak bajairól, addig a tudós nők, dacára nagy olvasottságuknak, ilyen kérdéseket tesznek: „Adtak-e már szénát a disznóknak? Jól szopnak-e a fiatal csibék?“ Vagy midőn egy tarló föld mellett elkocsikáznak, önelégült mosollyal így kiáltanak fel: „Most már tudom, hogy hol terem a svéd gyufa!“

Kant, midőn a nők tudományos dolgokról vagy a francia forradalomról kezdtek fecsegni, a társalgást rendszeren a gazdaságra és háztartásra terelte. „Hát azt hiszi, mi szakácsnék vagyunk?“ kérdék azok bosszusan. Ő így felelt: „A nő legyen olyan mint a toronyóra — pontos — de nem olyan mint a toronyóra — mely mindent hangosan kihirdet; legyen oly házias mint a csiga — de még sem olyan mint a csiga, mely mindenét a testén hordja.“

Melyik volt a tudósabb, kérdem, az a nő e, ki azt kérdezte: „Ez-e az a Horáczius, a ki a szép

Szerelm.

Ha kazán robban, vonatok összeütköznek, ha epidémia dúl és szedi áldozatait, akkor ezeket a szerencsétlenségeket számba veszi a közönség és gondolkodik róluk a hatóság. Segítség nem igen van, de van preventiva és van okulás. Sőt van statisztika és az is valami. De amikor nap-nap után durrog a revolver, oldódik a gyufa, feszül a hurok s hullanak élettelenül az emberek szerencsétlen szerelm miatt, akkor ezek a „drámák“ benne maradnak tarkító színül az újságokban s még azt a fáradságot sem veszi magának senki, hogy összeolvassák az egyes eseteket: ebben az esztendőben hány embert ölt meg a szerelem?

Pedig szed jócskán. Akármilyen betegség kívánna ennyi áldozatot, hoznának közegészségi törvényt ellene vagy legalább is beiktatnák a kikerülhető embervesztés rovatóba. De szerelem az oka e haláloknak, a szerelem pedig nem betegség, hanem a legszebb emberi érzemény. Áldozata nemes indulat áldozata és halála szép és siratni való. Olykor ez a nemes érzemény a más halálát okozza: ilyenkor az esküdtsek a kor színvonalára emelkedik és felmentő verdiktumot hoz. Mert a szerelem szép és nemes, szerelemből gyilkolni úri dolog.

Sajnálattal nézzük ezt a szerelmet, pusztító járvány természetében. És megdöbbenve konstatáljuk, hogy kiterjed a társadalom minden rétegére. Főnt, ahol a kulturát meg a civilizációt gyanúsítják erkölcsrontó túlfínomítással, csakúgy, mint lent, ahol állítólag még a vallás tartja fenn az erkölcsöt. Bizony nem igen tartja. Vadházasság, bigamia, házasságtörés, férj-meg feleséggyilkosság, egyes és kettős öngyilkosság annyi van, hogy szok. Bármely napon az egész újságot meg lehetne tölteni csupa ilyfajta tragédiával.

Ezek láttára az ember azt hinné, hogy boldog országunkban az emberek csak úgy égne a szerelmi láztól s minden ember olyan, hogy nem tud megélni „nélküle.“ Pedig ugyan abban az időben, amikor csak úgy dúl a halál kaszája alatt a szerelem vetése, a legsivárabb számítás vezet az embereket az oltárhoz és az oltár megkerülésére. A férfiak az az anyagiakat nézik, néha a körülmények kényszerítik, a leányok csak férjhez szeretnek menni, bárkihez, bármely áron. S míg nőttön nő a szerelem halottjainak száma, fogyva fogy a házasságoké.

Itt valahol tévedés van a jelenségek értelmezésében. Vagy a rideg számítás nem rideg, vagy a szerelem nem szerelem. Nem jártunk még végére ennek az alternatívának, csak sejtjük, hogy mind a kettőben rejlik az igazság. Ha a szerelmesek túlnélnék halálukat, kigyógyulnának belőle. A legtöbb esetben csak a csalódás igaz, de az érzés felületes volt. Vala-

Virgiliust meg írta? vagy az, kinek kezébe akadva az „Opera Ciceronis“ című munka, barátinói előtt olvasottságával kérkedni akarva így szólt: „Sohasem tudtam, hogy a világhírű szónok még operát is írt!“ Egy nő francia nyelv tudományát akarva előttem fitogtatni egy nagy társaságban felém közeledve így szólt: „Maga mindig úgy el van Brigadirozva!“ Nézetem szerint azonban a legtöbb olvasottságot az a szobaleány árult el, ki a midőn urnője egy könyvet adott át, hogy azt bekötés végett a könyvkötőhöz vigye azt kérdé: „folio, quart, vagy oktav alakba köttesse-e?“

A mai nők lehetnek olvasottak latin és görögnyelv tudása nélkül is. Ép azért nevetséges, ha egy nő a Homeriádákat magasztalni akarva, azokat következetesen „Homoroidáknak“ nevezi. És viszont nem lehet rossz néven venni, ha egy szobaleány megkérdeve egy papot, hogy téát vagy kávét parancsol-e, az így felelt: „Te quidem vellem.“ (Téged birni óhajtanálak) elsietett s téát hozott, s midőn az így szólt: „Pater sum ergo cave“ (Pap vagyok tehát vétezem), hozott neki kávét.

Egy hölgy egy társaságban így kiáltott fel: „Esküszöm az élő Istenre atheista (Isten tagadó) vagyok!“ Ugyanazon nő egy alkalommal meglátva Munkácsy képét: „Krisztus a keresztfán“ így szólt: „valóban nagy művész az INRI.“

Egy álarcosbál alkalmával, három nő karongva sétált körül a teremben, egy férfi, ki Apollónak volt öltözve, hozzájuk szegődve mondá: „Megengedik szép Gráciáknak, hogy Apolló, lovagjuk lehessen? Mire az egyik így felelt: „Őn uram lehet Apa-ló, de mi nem vagyunk Gráciák!“

Az álszemérmes nőkről — jövőre.

mennyi esetben pedig fölsir az értelmetlen jelszó: nem tudunk az életben boldogok lenni!

Ez az! Az ember mindig a boldogság után törekszik, ez az élete legfőbb ösztöne. De nem csak boldogság számára született az ember, ez volna a legfőbb morálja. A házassággal ridegen kalkuláló embereknek is az a jelszavuk: ők is boldogok akarnak lenni és kikerülni a nélkülözést, vagy a gondot. És bennük sem él a tudat, hogy a boldogsághoz való természetes jog mellett van a közösségben élő embernek társadalmi kötelessége is.

Azt hisszük, nem járunk messze az igazságtól, mikor mind a két fajta aberráció közös okát a mai ember gyöngült ellentálló képességében találjuk. A ma nyomása halált okoz, holott a holnap könnyebbülést hozna. Szép dolog a szerelem, de azt nem hisszük, hogy a szerelemben nem volna annyi erő. Nem a szerelem olyan nagy, hanem az emberek betegesen gyöngék.

A józanok számítása és a tehertől való irtózat. A biztos rév, az anyagi garancia, a gyávaság és tehetetlenség, hogy a maga erejére utaltan családja kedvéért kockára tegye apró vagy nagy kényelmét, a közgazdasági harcban az egyesek dezertorkodása, a nagy osztály-szervezkedés idejében az egyesek oldalugrások apró zákmányok biztosítására, bizony ezek is az ellentállásra való teljes képtelenségre látszanak mutatni, nem pedig igazi érzelmi képtelenségre. Hiszen ugyanaz az ember, aki jéghideg szível vadászik a hozományra és lányra, esetleg drámára is képes a felelőtlen és következesek nélkül való szerelem birodalmában. Megházasodni hozományért és aztán revolvert fogni magára egy kaszírno társaságában, vagy megszökni más pénzével és más feleségével, szintén tipikus esetek!

Ezek — elismerjük, — csak találgatások, de hogy csak találgatásokra vagyunk utalva, mutatja, mennyire el van hanyagolva ez a probléma, mely végre is emberek életéről szól s legalább is olyan fontos, mint a pallér felelőssége az építő állványokért. Az ilyen társadalmi jelenségekkel kell foglalkozni. Föl kellene deríteni ezeket a rejtett mélységeket, melyeknek csak külső színével foglalkoznak mostanában s végére járnak annak a fogalomnak, melyet csak úgy dobálóznak: a szerelemnek.

A komoly gondolkodás és kutató földerítés helyett ezek a jelenségek csak a közhangulatra tartoznak mostanság. A közhangulat pedig társadalmi jelenségeknél igen veszedelmes tényező, mert az eseteknek hőse is, bírja is, aki ebbe a hangulatba esett, az maga is inficiálva van. Az a varrólány, aki ma könyvet ejt a boldogtalan szerelmesek koporsójára, holnap maga is követi siratottjait, mert szépnek látja a halált, melyen az emberek onyira megindulnak, ahogy ő indult meg. A józan látásnak kegyetlenül ki kellene ábrándítani a közhangulatot ebből a veszedelmes romantikából, a szerelmet fogalmában is differenciálni kell, ahogy a valóságban régen differenciálódott. A mérget, ha nem is teremti, de mindenesetre terjeszti a romantika. Ennek pedig csak egyetlen ellenfele lehet győzedelmes: a világos tudás.

Kár azért a sok fiatal életért, mely elszedülve egy káprázattól, megtörve egy túlbecsült csapástól, kimerülve a hiszterikus várokozásban, nap-nap után erőszakosan szédül a semmiségbe. Nagyob kár értük, mint a kivándorlókért, mert ezek visszatérnek, vagy legalább végigélik napjaikat. S kár a nagy időért, melyen át ezek a szerencsétlenek magukra és a pusztító kórra vannak hagyatva. Valamikor az emberek nem fogják megérteni, hogy az ilyen általános, emberölő baj egy álladalomban, melynek hivatásköre mind jobban bele nyúl az egyéni életbe, ennyire el lehetett hanyagolva. Kár, hogy olyan soká kell várni erre az időre, talán mi be sem tudjuk majd várni.

Ujdonságok.

Eljegyzés. Bocz Endre vármegyei számvevő a napokban jegyezte el Szabó Ilonka kisasszonyt, özv. Szabó Károlyné leányát.

Benedek Elek gyászja. Benedek Eleket, a kiváló író, súlyos csapás érte: édes apja, a nagyapó, kisbaczoni Benedek Huszár János, munkás életének 88-ik évében, példászerű házasetének 60-ik évében f. hó 23-án jobblétre szenderült. „Egyik kezében ekeszarva, másik kezében kard“: így szolgálta hazáját nagyapó, a székely huszár, a szántó-velő gazda ember. Halálával nejt: szül. Benedek Márczellát, öt gyermekét, tizenhét unokáját, tizenegy dédunokát borította gyászba.

A Budapesten lakó székely főiskolai hallgatók „Székely Ifjusági Egyesületet“ alakítottak. Az egyesület célja a fővárosba kerülő, tudományos vagy művészi pályára készülő székely ifjuság egyesítése, szellemi és anyagi támogatása, a székely ügyek iránt való érdeklődés folytonos ébrentartása s a közös székely törekvések elősegítése. (Alapszabályok 2. §-a.) Elnöknek megválasztották Dr. Darkó ügyvédjelöltet.

A Nőegylet fillérestélya. A Jótékony Nőegylet 26-ikán, szerdán, kezdette meg fillérestélyi sorozatát. Zuzmarós hideg szél süvit keresztül a tájon s fagyos lehelete fehér dérről von be mindent, mit útjában előtalál. A tél előhírnöke már megjelent s a dermesztő, félelmetes hideg rettegési a szegény, nyomorult, legszükségesebb megélhetési kelléket is nélkülöző néposztályt. Hiányos táplálék, még hiányosabb öltözék egyedüli védelme a szegény páriáknak, a kegyetlen tél kiméletlen szigora ellen. E szárandó existenciák felsegélése a Nőegylet feladata, a mely nemes feladatának a Nőegylet bámulatra készülő buzgósággal, fáradságot nem ismerő tevékenységgel felel meg, s így amidőn a szegényeket felsegíti, önmagának fon hervadhatlan babért. Mert úgy van az, hogy a művelődés, a társasélet mértékmutatói között, kétségtelen, az a legszebb oszlop, amire oda fejlődött az emberi szív, hogy az árváknak, szegényeknek sorsát fölkarolva, megtanulták, hogy miként lehet fölszarítani a leperdülő könnyeket. Ilyen céllal rendezi fillérestélyeit már hosszú évek óta a Nőegylet. Azonban sajnos — ez a mi speciálisan szerencsétlen társadalmi viszonyainknak lehet tulajdonítani — az estélyek már évekkel ezelőtt elveszítették vonzerejüket, s a melyik évben rendező került volna, akkor nem lehetett szereplőt kapni és viszont, de mindkét esetben a szegények huzzták a rövidet. Az estélyek vezetősége a tapasztaltakon okulva, úgy kívánt a dolgon segíteni, s a lankadt érdeklődést fokozni, hogy még a múlt évben az estélyek számát felére redukálta, s meghatározott belépti díjat szedett. Ez újítás azonban nem vált be, s éppen indítványunkra, a szezon második felében már a régi rendszert állították vissza. Az estélyek rendezőbizottsága ez évben még tovább ment. A meynyiben az estélyeket a maguk régi egyszerűségébe vitte vissza, vagyis, azokat minden meghatározott belépti díj és program nélkül minden hét szerdáján rendezte. Az első ilyen este az elmúlt hét szerdáján volt, s így korai volna afelől véleményt mondani, ha valjon ezek a program nélküli esték képesek lesznek-e összehozni és megtartani az amugy is izolált társaságot? Azonban — és ezt fölötte nagy örömmel írjuk — ez alkalommal minden aggodalom fölöslegessé vált, mivel ott a legjobb hangulat uralgott. Az estélyek sorozatát Damokos Andorné elnök kedves szavakkal nyitotta meg, üdvözölte a jelenvoltakat, s a társadalom pártfogását kérte a fillérestélyek irányában. Aztán megindult minden asztalnál a tere-fere, társasjátékok, hangos jókedvtől volt tele a terem, közben pedig Sándorka muzsikált, végül pedig táncra perdült a társaság. Az anyagiak is arányban állanak az erkölcsi sikerrel, amennyiben 26 kor. 81 fillér gyűlt be fillérekből, amelyhez Sándorka és bandája 8 koronával járult, s így az összes bevétel 34 kor. 81 fillért tesz ki. A második fillérestély 3-ikán, szerdán lesz.

A székely kormánybiztosság új munkása. Annak a nagy arányu munkának végzésére, — melyet a miniszter a székely kormánybiztosságra bízott, — eddig tulajdonképpen két ember volt kirendelve: Sándor János főispán és Koós Mihály min. titkár. A miniszter — mint értesülünk — most Vásárhelyi Árpád orsz. állattenyésztési felügyelőt is a kormánybiztossághoz osztotta be.

Kerk. és Iparkamara tegnap, szombaton Marosvásárhelyen teljes ülést tartott Tauszik B. Hugó kir. tanácsos elnöke mellett, a melyen a kamara jövő évi költségvetését állapították meg.

Vármegyénk állattenyésztése érdekében. Dr. Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter kiküldötte Pirkner János állattenyésztési felügyelő, Koós Mihály miniszter. kirendeltségi titkár, Hreblay Emil, Meisner Ernő, Vásárhelyi Árpád állattenyésztési felügyelők és Dr. Ladányi György kíséretében f. hó 27-én a gazdasági egyesület hirtelenében összehívott választmányi ülésén tájékoztatta az egyesületet a földmívelésügyi Miniszternek megyénk gazdálkodói részére kilátásba helyezett segélyről, s kérte ki egyúttal a megjelentek véleményét a segélyakció azon módosításai iránt, amelyeket a vármegye érdekében levőnek hisznek. A főfelügyelő elmondotta, hogy Sándor János főispán, székelyföldi miniszteri kor-

mánymegbizott már kinyerte a Miniszter beleegyezését ahhoz, hogy a mezőhegyesi gulyából 100 drb. számfelüti tehén adományoztassék hus árban a megye gazdálkodóinak kedvezményes fizetési feltételek mellett. Ugyancsak biztosítva van az erdővidék juh tartó kisgazdái részére mintegy 25-30 ezer korona értékű vaczka juh adományozása. A sertésenyésztés tekintetében ajánlja a kisgazda igényeinek inkább megfelelő hus sertésnek a köztenyésztésbe való felvételét, s felhívja a figyelmet a baromfi nemesítésre, melynek céljából a sz.-kereszturi képezdével kapcsolatosan egy állami baromfitenyésztő telep fog létesíttetni. Hosszas és tanulságos eszmecsere után, a melyben *Hollaki Arthur*, *Dr. Török Albert*, *Ugron Zoltán*, *Koncz Ármán*, *Zonda József* és *Hlatky Miklós* fejtették ki nézeteiket abban történt megállapodással, hogy kérték minisztert arra, miszerint a mezőhegyesi gulyából 50 darabot bocsásson kedvezményes fizetési feltételek mellett az egylet rendelkezésére, amelyet a jelentkező gazdák közt fog az egyesület árverés útján kiosztani, ezenkívül kér az egyesület 60,000 korona 5 év alatt visszafizetendő kölcsönt oly célból, hogy abból jeles úszók vásároltassanak ugyancsak kisgazdák részére. Az erdővidékiek tervbe vett segélyezését hálás köszönettel vette az egyesület tudomásul, különösen mikor értesült arról, hogy a legközelebb a sóvidék fog ily értelmű segélyezésben részesülni. A sertés állománynak a kisgazda igényeiből való átalakítása szempontjából lerkischiri kanok adományozását kéri az egyesület. A kereszturi baromfi telep létesítését szintén köszönettel vette tudomásul, egyúttal szükségesnek véli az egyesület, hogy egyes községekben a himbaromfiak kicseréltesse az állam által és a központtól távol fekvő vidékeken tojásértékesítő szövetkezetek létesíttessenek.

Személyi hír. *Kathonay Domokos* m. kir. áll. anyakönyvi felügyelő hivatalos körútja teljesítésében, 27-ikétől az udvarhelymegyei anyakönyvvezetők működését vizsgálja felül.

A városi leltár felülvizsgálása. A vármegye törv. bizottsága a város ujonnan összeállított leltárának megvizsgálása végett *Damokos* alispán elnöklése alatt az őszi közgyűlésén egy négy tagu bizottságot küldött ki. E bizottság a vizsgálatot 27-ikén ejtette meg, s a leltárban feltüntetett állapotot a valóságnak megfelelőnek találta.

Az ingyenes felolvasásokhoz. Hogy a hétköznapi munkája után a fizikai fáradalmaktól megviselt ember oly szórakozást nyerjen, amelyben a pihenést oly módon találja meg, hogy az a lélek hasznára is legyen, s a kávéház és korcsma demoralizáló légköréből s az unalomtól elvonassék: mintegy két évvel ezelőtt a művelt nyugat mintájára *Solymossy* Endre tanár kezdeményezésére, csaknem mind tanáremberekből álló társaság itt városunkban a vasárnap délutánokra nyilvános és ingyenes felolvasásokat rendeztesített. E conferance-ok már a múlt évben társadalmi szükségéggé nőttek ki magukat, holott annak állandósítása felől csupán a szűk körű rendező bizottság, akik egyszerűen előadók is voltak, gondoskodtak, pedig rájuk megbecsülhetlen fáradozásukért, egy bizonyos jóleső tudaton kívül, semmi különösebb haszon nem hárult. E felolvasások megteremtője, *Solymossy* Endre, úgy látta azt véglegesen biztosítva, ha az „Ipari munkások képzésére szervezett orsz. bizottság”-tól, egy bizonyos összegű segélyt kér, a melyet eleddig egy pár városban szervezett hasonló bizottság is megkapott. E bizottság segély iránti kérését az Iparfejlesztő-bizottság pártolólággal terjesztette fel illetékes helyre, amelynek azután meg is lett az eredménye, hogy a mindössze 4-500 koronát kitevő évi segély megadását kilátásba is helyezték. Ezt *K. Jónás* Ödön az orsz. b. elnöke folyó évi márczius 10-iki leiratában hozta a bizottság tudomására, s a számadások beküldése esetén az előadások költségei azonnali elküldésére tett ígéretet. A helyi bizottság e kívánságnak örömmel tett eleget, s a nyugtákat még ugyanazon, márczius hó folyamán felterjesztette. Azonban az a bizonyos teoria, hogy minden változásnak van alávetve, ezt sem hagyta érintetlenül, mert ime pénz helyett, — levél érkezett, azonban az sem azonnal, hanem most november hóban, amelyben arról értesíti a bizottságot *K. Jónás* Ödön az orsz. biz. elnöke, hogy az 1901/902. évi költségeket még sem küldheti, s az 1902/903. évi ctyklusra is csak 300 koronát adhat. Megjegyzni végül a levél, hogy „az orsz. bizottság helyeslőleg veszi tudomásul a biz. napló-könyvét”, tehát munkásságát jónak, szükségesnek tartja, de pénzt — azt nem ad. Nem tudjuk mire vélni az

orsz. bizottságnak speciálisan a mi bizottságunkkal szemben tanusított érthetetlen indolenciáját és a saját magával ellentétbe jövő eljárását? Azonban még mindig nem teszünk le a reményre, hogy az orsz. bizottság valahogyan csak módját találja annak, hogy a minisztertől a múlt évi költségeket megkapassa, amelyre nézve — mint a leirat mondja — előterjesztést tett.

Értesítés. A Gazdasági-egyesület útján a mezőhegyesi gulyából magyar fajta tenyésztőket kaphatnak részletfizetésre azon gazdák, a kik *decz. 2-ig bezárólag* az egyesület elnökségénél bejelentik, hogy akarnak-e és hány darabot kapni. Az ár 204-224 korona között váltakozik husárban megbecsülve. A tehének eddig igazva nem voltak, nem is fejtettek tisztán borjunevelésre voltak használva. (Az elnökség).

A Gazdasági-egyesület választmánya f. decz. hó 8-án délután 3 órakor a vármegyei ház kistermében ülést tart, melyre a tagokat ez uton is meghívja az elnökség.

Protestáns-estély. Ma egy hete délután volt a Ref. kollegiumban az első jótékonycélú protestáns-estély, a múlt évekhez méltó fényes sikerrel, amely bizonyítéka annak, hogy ezek az estélyek immár számot tevő tényezőkké váltak a ref. hivek között. Már ez alkalommal zsufolásig megtöltötte a kollegium dísztermét a közönség, mely — úgy látszott — még a tavalyi rendező hallgatója lett ezeknek az estélyeknek, s a melynek élén egybegyűltek a társadalmi élet protestáns vallású kiválóságai. A gondosan összeállított műsor érdekes számai is fokozták az estély sikerét, s minden szereplő méltán volt a legnagyobb elismerés részese. A közönség éneke nyitotta meg a műsort, majd *Nagy Lajos* VII. g. o. tanuló szavalata után *Vajda* Ferencz ref. lelkész tartott vonzóan megírt és érdekesen előadott felolvasást. A ref. vegyes Dalkör éneke után *Hann* Pepi szavalt, s szavalata az estély attrakciója lett. A sikerült estélyt a Dalkör éneke zárta be. A legközelebbi estély decz. 7-ikén vasárnap lesz, s ezután egész tavaszig minden második vasárnap megtartják a kollegium dísztermében, amely ugyan távolról sem képes az érdeklődő közönséget magába fogadni, azonban erre a rendező bizottságot az kényszeríti, hogy a tornacsarnoknak minden egyes ilyen alkalomra való be- és kirendezése tetemes fáradságot igényel.

Iparosok fillérestétele. A Polgári önképző és segélyező egyesület holnap decz. 1-én tartja 4-ik estélyét a következő műsorral: Felolvas *Kertész* Albert, Szaválnak: *Jakab* Vilma, *Göcsi* László, hegedűn játszik *Bedő* Béla, monologizál *Kolumbán* Jenő, gramafonon játszik *Göcsi* László. Az estély rendezői: *Mészáros* Róza, *Szentes* Ilona, *Mészáros* Zoltán, *Biró* Árpád.

A budapesti „Székely kör” f. hó 22-én népes értekezletet tartott. Az értekezlet egyik legfontosabb tárgya volt annak megbeszélése, hogy miképpen lesz lehetséges az összes pesti székely intelligenciát a székely körben egyesíteni s a székely kérdést a fővárosban állandóan napi renden tartani. Az értekezlet tagjai számos életrevaló eszmét vetettek felszínre s *Császár* Dénes, *Fülei Szántó* Lajos és az értekezlet számos tagja oly nagy számú konkrét javaslatot terjesztettek be, hogy az értekezlet dr. *Györffy* Gyula indítványára kénytelen volt egy bizottságot kiküldeni, mely hivatva lesz a sokféle javaslatból egy végleges programot összeállítani. Ezen bizottság elnökéül az értekezlet dr. *Fabian* Lászlót, a kör alelnökét delegálta. Az elnök örömmel jelentette be, hogy az elmúlt héten 16 új tag kérte felvételét. A választmány mind a 16-ot felvette. Az értekezlet befejezése előtt dr. *Györffy* Gyula meleg szavakkal buzdította a tagokat az egymás iránti szeretetre és tiszteletre s felhívta az értekezlet figyelmét a kör egyik ép oly szerény, mint nagy tehetségű tagjára *Istók* János szobrászra, kinek egyik gyönyörű alkotását *Széchenyi* Ferencz szobrát 26-án leplezték le a múzeum kertben.

Törvhat. biz. tag választás. A Sz.-udvarhely városi választó-kerületben időközben megüresedett törvényhatósági biz. tagsági helynek választás útján való betöltése tegnap történt meg a városház nagytermében. Az urnából győztesként *Dr. Kovácsy* Albert ügyvéd került ki.

A teaestély. Jó egy hónap választ el a farsangtól, azonban ez mitsem változtat azon, hogy a Nőegylet az ő fényes sikerű teaestélyével fel ne vonuljon. Az estély napját 6-ikára, e hét szombatjára tűzték ki, s remélhető, hogy ez miben sem fog elmaradni a megelőző évek hasonló estélyeitől, amelyeknek jelszavuk mindig: a kedélyesség volt. Már tul vagyunk azon a skrupulozitáción, hogy az éhezők

javára rendezett vigasságokban nagy az irónia. A társadalom egy része tánczol, hogy a másik részének kenyér jusson. A kenyér a fő itt, a segítség, a mely az öröm fényét gyújtja föl azokban a szemekben, amelyek irigykedve nézték eleddig a mások vigasságát. Szép a jótékonykodás minden alakban, mert a szeretet forrását nyitja meg, s így a hazának, a társadalomnak s ezzel mi magunknak szerezünk meg az áldásos következményeket. Az estély rendezésére a választmány egy kilencz tagu bizottságot delegált, a mely bizottság feladatának a legnagyobb körültekintéssel felelt meg. Az ő felkérése folytán asztalterítésre, az étkezőközönség kiszolgálására a következő asszonyok és leányok vállalkoztak: Teassátor: *Dr. Mezei* Ödönné *Perszián* Jánosné, *Homolay* Lajosné, özv. *Groák* Béláné; czukrászda: *Dr. Lukácsffy* Istvánné, *Becsek* Aladárné, *Dr. Kovácsy* Albertné; a buffetben: *Félegyházy* Antalné, özv. *Gyarmathy* Sándorné, *Müller* Károlyné; pezsgő és jux bazár: *Göllner* Béláné, *Dr. Válcsik* Ferenczné, *Szabó* Gáborné, *Szabady* Tivadárné, *Anka* Valerin; borsátorban: *Fankovich* Gyuláné, *Doros* Györgyné, *Medgyesy* Emma, *Müller* Klára, *Hein* Eszti; szivarsátorban: *Solymossy* Ágnes és *Panna*, *Varró* Berta, *Zágony* Gizi. Az asztaloknál: *Léstyán* Margit, *Madarász* Bea, *Varró* Mariska. — *Piskóty* Erzs, *Félegyházy* Mariska, *László* Mariska, *Burnász* Mariska; — *Mezei* Ibolyka, *Bod* Etelka, *Roediger* Erzs; — *Dózsa* Sárika, *Kassay* Irén, *Roediger* Meláni; — *Csiszér* Erzs és *Ilonka*, *Györffy* Ilonka. — *Virágot* árulnak: *Perszián* Erzsike, *Mezei* Annuska és *Ferenczy* Ilonka. — Végül felemlítjük, hogy az estély a Budapest-szálló dísztermében lesz és a belépti díj személyenként egy kor., tanulónak 60 fill. A bizottság úgy az ételeknek, mint az italoknak árát a legminimálisabbra szabta. 247

Figyelmeztetés. Az aradi és debreczeni karácsonyi bazárba, kik tárgyakat jelentettek be, vagy tárgyakat kívánnak küldeni, sziveskedjenek folyó hó 4-éig a vármegyei ház nagytermébe folszállítani. Kiknek tárgyai e határidőig nem lesznek beszállítva, azok elküldéséről a bizottság nem gondoskodhatik. — (Iparfejlesztő bizottság).

Az Árpád-utcai jéghegyet az illetékes hatóság szives figyelmébe ajánljuk.

Az Udvarhelymegyei Iparfejlesztő-bizottság f. hó 28-iki ülésében az aradi és debreczeni karácsonyi bazárok ügyével foglalkozott. Tudomásul vették a földmívelésügyi miniszter azon leiratát, mely szerint 200 koronát utalványoz oly célból, hogy arra székely házi ipari cikkek szereztessenek be mintakul, hogy azok, — mint a földmívelésügyi miniszterium tulajdonai az aradi és debreczeni bazárba küldessenek föl. A sz.-kereszturi Székelyasztaltársaság kérésére és felelősségére 400 korona lett megszavazva, hogy abból háziipari cikkekét vásároljanak és küldjenek föl a karácsonyi bazárba az iparfejlesztő bizottság útján. A megyéből bejelentett és küldeni szándékolt minden tárgyakat az iparfejlesztő bizottság fogja átvenni, s a felküldésről, a bizottság fog gondoskodni. A kiállítók semmi költséget nem hordoznak. — Felhivandók lesznek kiállítók, hogy tárgyaikat legkésőbb folyó hó 4-ig — okvetlen szállítsák be a vármegyei ház nagytermébe, s ott adják át *Ádám* Albert biz. jegyzőnek. A bizottság egy tagját kifogja küldeni, hogy ott az érdekeltségtől tapasztalatokat szerezzon, mely háziipari cikkeknek lehetne ott piacot szerezni, s ezáltal a termelőknek állandó keresetforrást nyújtsa.

Az udvarhelyköri Dávid Ferencz egyesület e hó 20-án tartotta meg rendező őszi közgyűlését a hom.-szentpáli unitárius egyházközségben nagyszámú tagok és érdeklődő sokaság jelenlétében. A közgyűlést isztentisztelet előzte meg, melyen hatásos imát *Dombi* János h.-sz.-mártoni lelkész mondott. Az ez alkalomra alakult vegyes dalkör szép éneke után *Sándor* Gergely derzi lelkész tartotta a megnyitó beszédet. Az elnöki zárszó után az egész közönség felállva énekelte el a Hymnust. A templom előtti téren *Kisgyörgy* Sándor esperes buzgó beszéd kíséretében kiosztotta a *Perczelné* gyönyörű felolvasását, melyet okt. 25-én tartott Kolozsváron a D. F.-egylet nagy gyűlésén. A nagy tanteremben a közgyűlés hivatalos része folyt le, itt beszélt a kereszturi kör kiküldöttje *Geréb* Zsigmond fiátfalvi lelkész is. Az udvarhelyi fiókegylet a kereszturi f. hó 26-án tartott gyűlésre *Ajtai* János, *Demeter* Dénes, *Vári* Albert lelkészek, *Györfi* István és *Kriszta* Sándor tanítókat küldötte ki.

Uj kath. templom Szt.-Ker.-Bányán. A Szentkeresztbányai katolikus hívők egy kápolnát akarnak építtetni, s ez ügyben *Lántaky* Sándor gondnok,

Lásár Albert jegyző és Pap Albert lelkész aláírásával gyűjtőívet bocsátanak ki. Lelki ügyekben a szentegyház-oláhfalvi plebániához tartozó Szentkeresztbánya (vasgyártelep) róm. kath. hívei (306 lélek) — így szól a felhívás — az ott már régen fennálló luth. imaházzal szemben égető szükségét érezvén egy róm. kath. kápolna építésének, erre püspöki és belügyminiszteri engedélyek alapján gyűjtést rendeznek. A Jézus szent szíve iránt kihűlt lelki munkások napjainkban csak mindenfelé sztrájkolnak. Miért? Mert elvesztették vallásos meggyőződésüket, elvesztették a jóságos Ur Isten segítségét és áldásában való hitüket, törhetlen reményüket. De nem így a szentkeresztbányai hívek, mert ők — bár nagyon is érzik a megélhetés nehézségeit — minden szegénységük mellett is remélnék, biznak Istenben, nem tűrhetetlenkednek, nem sztrájkolnak; hanem minél nehezebb a megélhetés, annál inkább dolgoznak és annál buzgóbban fohászokodnak Jézus szerető szívéhez, hogy áldja meg kitartó erővel dolgozó kezeiket szegény családjuk fenntartására. Azonban nincs egy alkalmas helyük, nincs egy kis kápolnájuk, hol naponként közösen összegyűlve, együttesen imádkozhatnak a Szentségi Jézus Krisztust és hálát adva a vett jó tétéményekért, áldását kérhetnék további munkáikra is, s éppen azért a könyörületes érzelmű emberek jóságos szívéhez folyamodnak, kérve, hogy Jézus sz. nevében sziveskedjenek kegyes adományokkal segítyükre lenni. Az adományt nyilvánosan el fogják számolni.

A jégpályáról. Az oly korán beállott hideg, sajnos, nálunk nem jelentette a korcsolyázók örömét, noha a Korcsolyaegylet elnöksége minden lehetőt megtett azon célból, hogy a jeget mentől hamarabb átadhassa a közönségnek, s ha az eleddig még sem sikerült, úgy a gáncs nem őt, hanem a tisztelt városi képviselőtestületet érheti. Ugy áll ugyanis a dolog, hogy a Korcsolyaegylet már évekkal ezelőtt tudatára jött annak, hogy a jégpálya a jelenlegi helyén semmi körülmények között sem exisztálhat, nem pedig azért, mivel ott jég csak az esetben lehet, ha a telet erős ősz előzi meg, sőt közbe-közbe egy kis olvadás is áll be, amely azután a megfelelő mennyiségű vízzel gondoskodik is, ellenesetben — messze lévén a pálya a Küküllőtől — oda vizet bocsátani csak rettentő anyagi áldozatok árán lehet. Ezen okból kifolyólag az elnökség ismételt megkereste átíratilag a képviselőtestületet, hogy jégpályának alkalmas helyet jelöljön ki annyival is inkább, mivel erre egy alkalommal ígéretet tett s amelyből kifolyólag a pavillon renoválása, illetve újraépítése is függőben maradt. E kérését az egyet már három ízben ismételte meg, azonban azt újra és mindig csak azzal a fölöttéprekariális indokolással vették le napirendről, hogy a város mobil állapotban lévén, ez alkalommal nem adhat helyet, de azért sem, mivel a jégpálya kérdését a sétatér kérdéssel kapcsolatban hajlandó megoldani. Természetesen a sétatér kérdés az még ma is, és kitudja meddig marad meg jámbor óhajtsáknak, s így ezzel kapcsolatban a jégpálya-ügye is a levegőben lóg, miképpen az a bizonyos és sokszor emlegetett koporsó. — A dolog tehát úgy áll, hogy amikor viz van, mint p. o. a múlt évben, akkor lágyidőjárás lévén, nem lehet jég, amikor meg száraz idő, s így hideg van, akkor meg nem lévén viz, magától értetődőleg nem lehet jég, s ha van is, olyan a milyen. A Korcsolyaegylet elnöksége mindezek dacára már az elmúlt héten hozzá látott, hogy a mintegy 200 méter távolságban levő Küküllőtől vizet szivattyúzzon, s jöllehet, hogy ezt két napon át, a Tűzoltóegylet szivességéből, a tűzifecskendővel szakadatlan végeztette is, — s abban a reményben, hogy így a pálya vízzel el lesz látható, a közönséget e lap útján a múlt héten a korcsolyázás megkezdése felől értesítette is — a pályán a vízmennyiség még most sem elegendő. Az Elnökség, más olcsóbb eszköz hiányában, most végre úgy intézkedett, hogy a pályának vízzel való alapos megtöltéséhez gőzszivattyút állít be, amely munkához már hétfőn, hozzáféréseként s így remény lehet arra, hogy kedvező hideg idő esetén, az már a hét közepén meg lesz nyitva. Ime, mi mindennek nem jó a képviselőtestület.

Az erdőlyrészi szinikerület. Az erdőlyrészi szinikerület a múlt szombaton Marosvásárhelyen tartotta alakuló értekezletét, melyen részt vettek: Gr. Festetics Andor orsz. színészeti felügyelő, Mészáros Kálmán színészegyleti igazg., Déry Zoltán Szolnok-Doboka megye főispánja, Vertán Endre orsz. képviselő Torda város nevében, br. Diósségi Zsigmond zilahi polgármester, Szakács Zoltán Székelyudvarhely polgármestere, Roska József gyulafehérvári rendőrfő-

kapitány és Krenner Miksa főrealisk. tanár Déváról, Mikó Árpád a helyi színügypártoló egyesület elnöke. Dr. Bernády György polgm. nyitotta meg az értekezletet s röviden ismertette az eddig történeteket. A meghívottak közül nem jelent meg Nagyszeben város képviselője, de a határozatokhoz való hozzájárulását jelentette be. Sepsiszentgyörgy egyáltalán nem vett részt a kerületben. Kézdivásárhely csak oly megoldáshoz járul hozzá, hogy egyetemleges felelőssége csak városként legyen, így tehát belépni szintén nem hajlandó. Brassó képviselőt nem küld, de 2 hónapra minden engedéllyel bíró társulatnak fog adni játszási jogot. — Ezek bejelentése után gróf Festetics Andor felügyelő ismerteti a kerület szervezésének mikéntjét. Nyolcz város alakítja meg ezuttal a kerületet, melyek között a sziniidény a kövvetkezőleg osztott meg: Nagyszeben szept. 15-től okt. 15-ig; — Székelyudvarhely okt. 16-tól nov. 15-ig; — Marosvásárhely nov. 16-tól jan. 15-ig; — Déva jan. 16-tól febr. 15-ig; — Zilah febr. 16-tól ápril. 22-ig; — Gyulafehérvár április 23-tól május 7-ig; — Torda május 8-tól május 31-ig; — Marosvásárhely június hó. Julius és augusztus hónapok szabadon hagyottak, a társulat ekkor esetleg Brassóban fog játszani. A kerület alakulása 1903. szept. 15-től kezdődőleg 3 évre szól. A kerületi választmány elnöke Marosvásárhely mindenkori polgármestere. A kerületi választmányba Marosvásárhely 6 tagot, Décs városa 2 tagot, a többiek 1—1 tagot küldenek. Az értekezlet ezen határozatai csak javaslatok s azoknak az egyes városok jóváhagyása és a választmányba a tagok kijelölése után tekintik a kerületet megalakultnak. A törvényes megalakulás után állapítják meg a szervezeti szabályzatot, valamint a színigazgatóval kötendő szerződés feltételeit s írják ki a pályázatot.

A fővárosi gróf Kreith-féle 1848-49-iki Ereklje muzeumban levő Vörösmarty gyűjteménynek gyarapítása végett a muzeum fölkeri mindazokat, a kiknek régibb kiadású Vörösmarty képei vannak, hogy azokról a Vörösmarty gyűjteményt (Budapest, Városház-utca 14) gróf Kreith Béla címére küldött levélben értesíteni sziveskedjenek, megemlítve, hogy a kép mikor és hol jelent meg, ki a rajzolója és kiadója, továbbá hogy a képtulajdonos szándékozik-e az illető képet eladni, vagy elcserélni a muzeumból küldhető más képért. A Vörösmarty gyűjtemény megvásárolja a költségek minden megszerezhető arcképét, kéziratait vagy régibb kiadmányu műveit és szivesen honorál mindenkit, aki valamely megszerezhető Vörösmarty emlékeknek csak a hollétét is tudatja.

Törvénytörés.

— Miért? —

Vasárnap délelőtt; a korcsma körül verekednek. A verekedés bizonyos önzetlenséggel, mondhatnók *illemmel* folyik. Véleménykülömbőség, párt, ok, cél, rendszer, mindez túlhaladott álláspont, a tettlegeskedés mint *önként* érvényesül.

10—15 ember áll szabálytalan csoportban és higgadtan működik. Lárma nincsen. A részletekben, mondjuk, Péter öklével orron üti Pált. Pál erre harag és felindulás nélkül, előkelő football mozdulattal felrugja... azt hiszik, hogy Pétert? nem, Mózsit. Mózsit, kinél mérlege talán amúgy is cselekvőleg áll. Mózsit tegyük fel éppen őt veszi viszontkezelés alá. Ez azonban nem megtorlás, nem rendszert, csupán epikai véletlen.

Kákás Csorda, helyesen Csura Jánosnak poczakos, tömzsi termete és lefelé csüngő tatár bajusza van; köze ellenben az útközethez nincsen. Ezért történik, hogy a mint az utca másik végéről a dolgokat megpillantja: sebes lépésekkel, közbe-közbe futva, siet a színhelyre. Lelkendezve odaér, szuszogva megáll és nagyokat fujva néz. Ismételjük, hogy a dologhoz semmi köze.

E pillanatban hatalmas kar emelkedik ki a tömegből és az érdektelen szemlélőt, névleg Kákás Csorda recte Csura Jánost kiváló gyakorlatra való szakértelemmel képen felel.

Tanu előadása szerint „ez volt a nagy pof, s a kinek füle volt, hallhatta.”

Erre az érdektelenségét elveszített és békétlenné vált, volt szemlélő, névleg Kákás Csorda aliás Csura János visszafordul, s mint a ki dolgát jól végezte, szeliden elvonul és az utca említett végén eltűnik.

Az eset egyszerű, csak a sokféle „miért” teszi bonyolulttá.

Vegyük a tényét röviden. Kákás Csura, vulgó

Csorda János a helyszínére érkezik, ekkor egy a közönségest jóval felülhaladó pofont kap, mire a helyszínéről eltávozik. Idő: 3 perc.

Miért ment a helyszínére? Miért ütötték pofon? És ha tényleg odament, és tényleg egy pofont kapott, miért ment el onnan?

Mindenek felett pedig a helyszínére menve *miért sietett?*

Nézetünk szerint ráért volna lassan menni. A szóban forgó eredményt sokkal kényelmesebben elérhette volna.

Ugy tűnik fel a dolog, mintha egy pofonra lelki nyugalma érdekében sürgős szüksége lett volna. Minthogy ezt elsőrangú kézimunkában, előzékeny kiszolgálás mellett, hiány nélkül megkapta, nem akarta idejét vesztegetni, visszavonult.

Czélserűbb lett volna talán, házhoz szállítással kotví meg az üzletet. Különböző izlés dolga, ezen a téren nem akarunk vitázni.

Lehet, hogy a fényes kiállítás mindenek felett bücsülte. Lehet, hogy előbb az árak minőségét akarta megtekinteni. Lehet, hogy a házhoz szállító cégben nem bízott. Lehet, hogy, csupán mustrát kívánt magához venni, a nagyobb megrendelést későbbre tartva fenn.

Lehet számtalan eshetőség, de mindez a feltett kérdéseket meg nem oldja. A *miért?* örökké *miért* marad.

Miért mentél oda Kákás Csura János!

A kir. törvényszék múlt pénteki főtárgyalásán Kovács Miklósné Péter Rebi dobói lakost, ki a nyáron özv. Kendi Lajosné szekerével elgázolta, gondatlanságból okozott emberölés vétsége miatt *két heti fogházra*; Fodor Lajos ülkei lakost lopás büntetéseért *6 hónapi börtönre* és végre Balázs János székelykereszturi lakost, ki 8 éves, fogadott gyermekét a cséplőgépuél a lovak mellett hagyta, hol a gyermeket a gép ruhájánál fogva magához ragadta és lábait összetörte, gondatlanságból okozott testi sértés vétsége miatt *1 hónapi fogházra* ítélte. Mindhárom ítélet jogerős.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adtnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

—y H. Nem ismeri u ram, de hogy is ismeri ön a női lelket, amidőn minden tényével ellene mond neki. Hallgassa meg ezt a rövidke történetet.

A vonat indulása előtt pár perczel még csak egymagam ülök a kocsiában. Amint az ablakon kibámázkodom s azon tűnődöm, hogy a málhájkkal vagy a málhájuk után szaladgáló s a lekéséstől félt emberek közt mily mértékben terjed az idegesség: utitársakat kapok. Az urat és a hölyget egy lihegő hordár előzi meg, aki mindenféle táskát dobál a hálókba, de, aki miközben a tenyerébe nyomott honoráriumra futó és becsülő tekintetet vet, hamarosan eltűnik.

Az ur és a hölyg minden kétségen kívül egy pár, noha az ur a hölyg irányában figyelmes is, meg gyöngéd is. Ez különben minden valóság szerint abban találja magyarázatát, hogy az ur idős és vedlett, a hölyg pedig nemcsak fiatal, de bajos is. Ez a szép és elegáns teremés az udvariaskodó urral nem igen sokat törődik. Hidegen, unottan viseli magát, mintha ezen a világon épen semmi sem érdekelné. A gyakran fölhangzó kérdésekre egy szóval vagy sehol sem felel s az első percztől kezdve az ablak felé fordul, amelyen kinéz.

Igazán nem tudnám megmondani, hogy engem, noha szemtől szembe ült velem, észrevette-e és van-e fogalma arról, hogy ott vagyok. Perczekig merően nézem, de hogy ezt a vizsgálódást észre veszi-e, nem árulja el. Mintha az volna az ambíciója, hogy márvány-szobornak nézzék.

Persze, hogy sok minden az eszembe jut és kérdések támadnak bennem. Vajjon tud-e, vagy tudna-e szeretni ez az asszony? milyen lehet a tekintete, ha lángban ég? Fölolvad-e annyira, mind a vágy előtt meghajló asszonyok szoktak? Ezek a kérdések ugyan egytől-egyig ostobaságok, mert hiszen elvégre minden nő egyforma, de mégis foglalkoztatnak, mert a csodálatos szép utitárs a jégcsapot adja s hozzá még kevély is, aki érzelmeit megbabolazza.

Eközben a vonat megkezdí utját s növekvő gyorsasággal rohan neki a sík Alföldnek, amelynél unalmasabb még ember sem lehet. Az akáczfak előtérbe lépnek, a kiegészítő folytonosan kisér és nyüzsgő, eleven élet nincs sehol, legalább a sínek közelében. E-y-két alak láthó távol válik ugyan, egy-két nyul a két hátulsó labara áll és fülel, de más látnivaló nem igen akad.

Állomások előtt és után a vonat, bár nem áll meg, kevésbé gyorsan halad, ám ebben semmi köszönet nincs mert sem olyan tájrészlet, sem olyan csoport nincs, amelynek nézése kárpótolná a lassúságot.

Mi ketten, az asszony, meg én, folyton kifelé nézünk és mindig egy irányban. És azt hiszem, mind a ketten inkább gondolkozunk, mint látunk. Ami az én gondolataim illeti, azok ő körötte járnak s talán drámát keresek az életében, úgy okoskodva, hogy ha egyrokkant ur s egy szép fiatal leány az anyakönyvvezető segítségével összekerül, akkor a háttérben holmi dráma lappang, amely sok könnyet okozott vagy okoz még azután is. Hogy ő mire gondol, arról fogalmam sincs.

Amint a vonat a maga módja szerint rohan és egy állomás érintése után a futásban kissé meglassodik, hirtelen váratlanul látványosság veti elő magát. Ami látható lesz, az igen

rövid ideig tart, de mert csak futó tekintet érheti, hát jobban megkap. Az utszéli akácok egyikénél egy csinos parasztleány áll a jobb karjával az árnyékot alig adó fa sudarát átöleli. A lány mellett és hozzá simulva a parasztleány alakja látható. A fiú olyan sugár, mint a jegenye és szerelmi gerjedelmében még a mellette elrohanó gyorsvonattal sem törődik, pedig annak ablakából mohó szemek merednek rá.

A leány a leányt egyik karjával átölelve tartja, a másik kezével pedig az állát fogja. Hogy miért, ahhoz semmi magyarázat nem szükséges, mert igen nyilvánvaló. Az a szándéka, hogy a leány arca felé fordulva maradjon és hogy így az ellenkezni látszó leány ajakát megcsókolhassa. Azt hiszem, hogy ezt a helyzetet mindenki jól ismeri és részleteiben megfesteni teljesen fölösleges volna.

A csókrablásra való illetén készülődésnél azonban jóval érdekesebb a még talán igen fiatal parasztleány arckifejezése, amely szinte beszél. A szakértő előtt nyomban elárulja, hogy a még ellenálló pihegő teremést csak egy pillanat választja el attól, hogy a hiába való küzdelemről lemondjon és megcsókolni engedje magát.

Ajka félig-meddig pityergésre áll, szemének csillogása könnyet is jelez, de mindezek dacára a tapasztalatlan szerelem öntudatlan boldogsága sugárzik le az izzó leány-arcról. A leány ostroma annyira elfoglalja, érzelmei annyira egy tárgyban összpontosulnak, hogy bizonyára nincs tudomása a gyorsvonatról sem, amely öt-hat lépésnyire robog el mellette s amelyről első idilljét nézik.

Az a hely, hol ez a jelenet látható, máskülönben sivár. Az akác gyöngye kis árnyékán kívül semmi árnyék sehol. Virágok nem nyílnak, patak nem csörgedezik és sehol semmi olyan hely, ahol megpihenni vagy sétálni érdemes volna. Kissé odább pocsolya látható piszkos malacokkal, a távolban pedig porfelhő szik az égető és perzselő forrásokban.

Bármilyen kevéssé kívánatos is azonban az az árokszéli rész, az az egy bizonyos, hogy annak a leánynek és annak a leánynak az idillje érdekessé teszi, mert arról a kis területről szerelem, boldogság árad szét.

Nézőn a pár pillanatig tartó szerelmi jelenetet félszemmel akaratlanul is az átellenben ülő jégasszonyra tekintek, de hiába. És bár igen jól, egész határozottan tudom, hogy mindent látott, még sem látok az arczán oly vonást, amely elárulná, hogy ő is odanézett. Ugy tesz, mintha nem látott volna semmit, vagy mintha nem érdekelné egy percre sem. Tovább is nyugodtan néz ki az ablakon és tovább is olyan marad a milyen volt.

A vonat természetesen ezután is gyorsan gurul a síneken és az idő egyre mulik. Ez az idő pedig a vedlett urra mindigre unalmasabbá válik s hogy az unalmon segítsen, a felesége mellé huzódik és beszélni kezd, noha az asszony épen nem mutatja, hogy a férj csevegése érdekelné. Ami a tarsalgást illeti, az igen nehezen indul és nagyobbára az ur beszél, inkább rekedten mint dallamos hangon.

Ezzel a témával, azzal a témával is szerencsét próbál, de sokra egyikkel sem megy. A különféle kísérletezés után végre így szól:

— Azt hiszem, hogy öt-hat nap múlva kellemesebben érzed magad. Kitalálunk az erkélyre és előttünk zug a szépséges tenger. Ruhátard akkora szintén megérkezik és minden asszony szíveben irigység tamad.

— Ezt az irigységet könnyű szívvel elengedném.

A férj kissé meglepődve néz a hideg, az unott asszonyra s bizonyos álmélkodással kérdezi:

— De, édes istenem, ha ez a multság sem érdekel, mit kívánasz?

— Inkább a csöndet és nyugalmat.

— Eddig ezt sohasem mondtad és azt hittem, hogy a tenger, a társaság, az ünneplés vonz.

Az asszony sóhajtott és miközben szeme megcsillant, így szól:

— Ah, édes barátom, hidd el, hogy nagyobb boldogság volna kint élni a napstútté sivár pusztán, tavol a zajos társaságtól. Semmit sem tenni, semmiről sem gondolkodni s élni nyugodtan. Kiállani a vasut mentén az utszélre, meghuzódni az akác árnyékában és nézni az elsuhanó gyorsvonatot, amelynek utasai zajos multság után futnak a tengerek felé.
S. L. K.—d. Csak a nyílttérben közölhető.

Kiadja Becsek D. Fia könyvnyomdája.

Telefonszám 14.

Árverési hirdetmény.

A székelyudvarhelyi evang. ref. egyház-köztség tulajdonát képező, ez ideig papi lakásnak használt piactéri épülete kerttel és istállóval együtt, 1902. évi december 13-án d. e. 11 órakor az egyházköztség régi tanácsstermében 12 évre árverés útján fog bérbé adatni.

Az árverési feltételek a ref. papi hivatalban hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Székelyudvarhely, 1902. nov. 29.

Az egyházkebeli tanács.

Szám 6582—902.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a székelyudvarhelyi Zálogkölcson intézet és betéti pénztár végrehajtónak Pásztor Mózes és társa végrehajtást szenvedő elleni 300 korona tőkekövetelés és járuléka

iránti végrehajtási ügyében a székelyudvarhelyi kir. törvényszék területén levő a sz.-udvarhelyi 553. számú tjkvben A+ 1. 3. rdss. 998a/1, 1007a/2, 1009/a hrsz. ingatlanokból Pásztor Mózes jutalékára és C. 1 alatt bekebelezett élethossziglani haszonélvezeti jogára 2240 kor. kikiáltási árban a székelyudvarhelyi 616. sz. telekkönyvben A+ 1. rdsszám 1093/a, 1094 hrsz. ingatlanból Pásztor Mózes jutalékára és C. 8. alatti haszonélvezeti jogára 3330 korona kikiáltási árban a székelyudvarhelyi 1059 sz. tjkvben A+ 1. 2. rdss. 157/1, 155¹/₂ hrsz. ingatlanból Kovács Domokos jutalékára és pedig a 157/1 hrsz. ingatlan jutalékára 160 kor., a 155¹/₂ hrsz. ingatlan jutalékára 1440 kor. kikiáltási árban a sz.-udvarhelyi 20 sz. tjkvben A+ 3. rdss. 374. 375 hrsz. a. ingatlanból Gircsis János jutalékára 1763 kor. kikiáltási árban az árverést a fenotebb megjelölt ingatlan az 1903. február hó 9-ik napján d. e. 9 órakor a székelyudvarhelyi kir. tvszék telekkönyvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. Székelyudvarhelyt, 1902 szeptember 18-án.

Mihály,

kir. tszéki egyes bír.

Szám 662—1902.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Székelyegyleti első takarékpénztár végrehajtónak, Vitus István és neje hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 20 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a székelyudvarhelyi kir. törvényszék (a székelyudvarhelyi kir. bíróság) területén levő a szentgyh.-olábfalvi 304. sz. tjkvben A+ 565 hrsz. fekvőre 300 korona, 965¹/₂ hrsz. fekvőre 40 kor., 2051 hrsz. fekvőre 100 kor., 2101/2 hrsz. fekvőre 30 kor., 2101/129 hrsz. fekvőre 40 kor., 2101/559 hrsz. fekvőre 15 korona, 2284 hrsz. fekvőre 35 kor., 2566, 2567 hrsz. fekvőre 70 kor., 4555/2 hrsz. fekvőre 80 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi január hó 14-ik napján délelőtti 8 órakor Szentgyh. Olábfalu községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelölt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. Székelyudvarhelyt, 1902 szeptember hó 24-én.

Mihály,

kir. tszéki egyes bír.

Szám 7337—1902.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a székelyudvarhelyi Zálogkölcson intézet és betéti pénztár végrehajtónak Martonffy Sándor és neje Likmánn Anna, Likmánn Ferencz és öz. ids. Likmánn Ignáczné Ágotha Mária végrehajtást szenvedő elleni 350 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében öz. id. Likmánn Ignácznének a sz.-udvarhelyi 1298 számú tjkvben A+ 3. rdss. 3751/2 hrsz. ingatlanára 158 korona, továbbá Martonffy Sándor és neje Likmánn Annának a szombafalvi 261 sz. tjkvben A+ 1. rdss. 283/1 hrsz. ingatlanára 28 kor., az A+ 2. rdss. 284/1 hrsz. ingatlanra 2240 korona, végül Likmánn Ferencznek és a társtulajdonos Tamás Borbárának a székelyudvarhelyi 937 sz. tjkvben A+ 2. rdss. 639/a, 640 hrsz. ingatlanból őket megillető térhasonélvezetere és felépítményekre a sz.-udvarhelyi róm. kath. lelkesi hivatal tételajdonosi jogának fenntartásával 1567 korona ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi január hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor a kir. tvszék tkvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letendő.

A kir. tvszék mint tkvi hatóságtól.

Sz.-udvarhelyt, 1902. október hó 17-én.

Mihály,

kir. tvszéki egyes bír.

Szám 5481—1902.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Mester János és trsai végrehajtást szenvedők elleni 167 korona 12 fillér tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a parajdi 620. sz. telekkönyvben A+ 1. rdss. 486, 487 helyrajzi szám 3200 korona, az ottani 631 sz. tjkvben A+ 822/2 helyr. szám 9 korona, az ottani 1360 számú tjkvbe kiskoru Molnár Rebi, Lina, Anna és Lidi ¹/₄ részben Fülöp Izsák tulajdonát képezett javára átvitt 6566 hrsz. 150 kor., az ottani 725 sz. tjkvben felvett és ¹/₄ részben Fülöp Izsák tulajdonát képező A+ 812/2, 814/1 helyrajzi szám 9 k, 1099/1, 1100 hrsz. 19 k, 1750/2, 1751/2 hrsz. 28 k, 2523, 2524, 2525 hrsz. 63 k, 2263/2, 2264/2 hrsz. 67 k, 3141/2 hrsz. 45 k, 3153/2 hrsz. 29 k, 3663, 3700 hrsz. 14 k, 6980/1, 3980/3, 3982/2 hrsz. 334 k, 4157/1 hrsz. 65 k, 4526 hrsz. 10 k, 4879 hrsz. 166 k, 5051 hrsz. 11 k, 5257/2 hrsz. 10 k, 2439/2, 5440/2 hrsz. 31 k, 5447/2 hrsz. 21 k, 6155/1 hrsz. 17 k, 6325/2 hrsz. 11 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1903. év január hó 17-ik napján délelőtti 9 órakor Parajd községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog. Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

Miről érdekelt felek értesítetnek.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. Székelyudvarhely, 1902 évi szeptember 18-án.

Mihály,

kir. tszéki egyes bír.

Szám 7501—902.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy szombafalvi r. kath. egyházköztség végrehajtónak Barabás Domokosné László Polixina végrehajtást szenvedő elleni 593 kor. 60 fill. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék (kir. járásbíróság) területén levő szombafalvi 51. sz. A+ 101/01. hrsz. fekvőre 111 korona, 102 hrsz. fekvőre 1440 korona, 549 hrsz. fekvőre 11 kor., 1049 hrsz. fekvőre 5 kor., 1295 hrsz. fekvőre 13 kor., 1296/1, 1296/7 hrsz. fekvőre 319 korona ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi január hó 10-ik napján d. e. 9 órakor a kir. tkvi hatóság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Székelyudvarhelyt, 1902. október 23.

Mihály,

kir. tszéki egyes bír.

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszser, amely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik köszvénynél, csúznál és meghúléseknél.

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony” védjegygyel és a „Richter” czégyjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapesten.

I. Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók.
Rudolstadt.

Raktár:
Nagysolymosi **Koncz Armin** gyógyszerárban
Székelyudvarhelyt.

Névjegyek

a legszebb kivitelben, jutányos árban rendelkezhető e lap kiadóhivatalában.

Szőlőoltványok

szokványminőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leszállított árákon. Oltványok ezekre 90-100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítvány megrendelésnek meg nem felel, úgy az oda- és visszajuttatási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az en költségemen házhoz szállítva tekintheti meg.

Előkerítés.

Gleditschia csemeték és magvak. Óriás tövis, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kintással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy, hogy a bekerített részek teljeseleg károsmentesek. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítési és kezelési utasítás mellékeltek. Ötven társasági véget színes fénynyomatos díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy olyan könyvet kap ezel, ki azt címere egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát használni ne fordítanak, városon, falun, puszán, gazdaság vagy szegény családnál egyaránt. Így meg azoknak is igen érdekesen áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Diócsemeték.

Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése ma minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Czím: „Ermelléki első szőlőoltvány-telep” Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Első kézből legjobban vásárol.

Magyarország legnagyobb hangszergyára réz-, fa-, fuvó- és Vonós hangszerekben.

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari hangszergyáros, a cs. és kir. közös és a m. kir. honvéd hadsereg szállítója

BUDAPEST, II., Lánchid-utca 5. szám.

Legnagyobb választék összes hangszerekben.

Hegedűk, gordonkák, bőgők, fuvolák, klarinetek, trombiták, cimbalmok.

Általam konstruált

TÁROGATÓK

30 frrtól feljebb iskola és zongorakiséret ingyen.

Harmonikák

legjobb, elpusztíthatatlan hangokkal. Különlegesség: acélhangú hangverseny-harmonikák, saját minták

Teljes zenekar felszerelések a legjutányosabb árban, előnyös feltételek mellett.

Képes árjegyzékek

és pedig külön-külön: a) hangszerekről, b) harmoniumokról, c) harmonikákról,

ingyen és bérmentve.

Legjobb padlófénymáz és zománcz (Glazur) a Berkes-féle

„Emke” padlófénymáz

Elsőrendű,

jobb mint bármelyik, mert könnyen szárad és szagtalan,

viztől nem lesz foltos.

Kapható:

STERBA ÖDÖN

fűszerkereskedésében, Sz.-udvarhelyt.

Pártoljuk a magyar ipart!

Ingyen és bérmentve kap mindenki egy kezelési könyvecskét, melyből barki képes legfinomabb

liköröket és rumot

hideg uton, minden készülék nélkül még a legkisebb mennyiségben is, országsszerte ismert márkával előállítani.

WATTERICH A.
BUDAPEST, VII., Dohány-u. 5. sz.

Mindennap friss marha, disznó és borjúhús!

Szives figyelembe!

Van szerencsém köztudomására hozni, hogy a helybeli piacon az alsó-piaczteréről betérő Szombathalvi-utcában, a Szt.-Ferenczrendi templom udvarával átellenben, egy a mai viszonyoknak megfelelő

modern mészárszéket és hentes üzletet nyitottam,

melyet

Lootz G. Frigyes

saját czégem alatt fogok folytatni.

Szakképzettségemet Magyarország legnagyobb városaiban szerevén, igyekezni fogok minden tisztelt vevőmet tiszta áruval kiszolgálni és megelégedését mielőbb megnyerni. Nagy súlyt fektetek naponta kifűnő friss marha-, borjú- és disznóhúsra, mindenféle kolbász, sonka és különféle fűstölt húsra, továbbá tiszta disznózsírt és mindenféle szakmához tartozó húsmeleket legjutányosabb napi árban fogok elárúsítani.

Szives pártfogásért esedezve maradok

kiváló tisztelettel

Lootz G. Frigyes.

Jó mérték, pontos és figyelmes kiszolgálás!

M. kir. államvasútak.

Téli menetrend.

Érvényes 1902. október 1-től.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
705			305	ind. Székely-Udvarhely érk.	133		613
721			321	Bikafalva	114		555
733			333	Bögöz	101		542
752			337	N.-Galambfalva	1234		528
810			416	Bethfalva	1214		501
822			431	Székely-keresztur	1206		453
830			448	Ujszékely	1137		439
839			404	érk. Héjjasfalva ind.	1122		414
	245		1025	Brasso		209	800
914	529	1117	584	ind. Héjjasfalva érk.		1114	403
944	549	1140	502	Szegesvár		1100	340
	650	106		érk. K.-Kapus ind.		947	213
		412		N.-Szeben		104	
	656	125		ind. K.-Kapus érk.		943	158
	855	433		érk. Kocsárd ind.		752	1054
		1030		ind. M.-Vásárhely		1030	115
	900	443		ind. Kocsárd érk.		750	1042
	1050	645		Kolozsvár		555	833
	232	1117		Nagy-Várad		211	342
	750	620		érk. Budapest ind.		915	830

Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak.

Az éjjeli idő esti 600 órától reggeli 559 perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhúzásával vannak kitéve.

Üzletáthelyezés és új könyvkötészet!

Tisztelettel hozzuk a n. é. könség szives tudomására, hogy az alsó piaczterén eddig Günther E. czég alatt fenn álló könyv-, író- és rajzszerkereskedést

könyvkötészet

kibővitve, ezután

VÁLENTSIK ÉS GÜNTHER

könyv-, zenemű-, papír-, író- és rajzszerkereskedés, községi nyomtatványraktár és könyvkötészet czég alatt fogjuk folytatni.

Amidőn erről kérjük szives tudomást venni, a m. tisztelt község eddig tanúsított szives jóakaratu támogatását az új czégre is kérjük átruházni. Előzékeny, pontos és jutányos kiszolgálásról biztosítva, vagyunk kiváló tisztelettel Székelyudvarhely, 1902. nov. hó.

Válentsik és Günther.